

۴ ژوئیه ۲۰۰۷

شرکت کنندگان محترم همایش همبستگی پاریس

با درود،

جنبش ایران فردا پس از بررسی، مشورت و نظر خواهی از داوطلبان و پشتیبانان خود در مورد آنچه در پاریس گذشت در جلسهٔ اخیر هیات امنای این جنبش مصوب کرد که همکاری خود را با شورای "انتصابی" هماهنگی پاریس پایان دهد. همچنین دکتر تقی آل رضا رئیس هیات امنای جنبش ایران فردا که نام ایشان در لیست منتخبین پاریس بود نیز بدین وسیله از عضویت در این شورا کناره گیری مینمایند.

دلیل اصلی استعفا و کناره گیری: "انتصابات" (و نه انتخابات) شورای هماهنگی پاریس

بر اساس اسناد و شواهد موجود، جنبش ایران فردا مطابق با اهداف و اصول زیر بنایی خود با کمال صداقت، پشتکار و بردباری با این حرکت همبستگی از نشست لندن (از ماه ژون ۲۰۰۶) تا همایش پاریس همکاری کرد.

در طول این مدت با وجود کم کاری ها، عدم هدف مندی و عدم برنامه ریزی و مدیریت سیستماتیک، که مسولیت عمدهٔ آن بر شانهٔ شورای هماهنگی لندن میبود، تعداد قابل توجهی از فعالین سیاسی با کمال صداقت و از خود گذشتگی با این حرکت همکاری کردند.

با وجود همهٔ این کمبود ها، دلیل اصلی ادامهٔ همکاری جنبش ایران فردا و بسیاری از فعالین در این جمع، گزارش های غیر مستند و غیر شفاف چند رایزن اصلی نشست لندن بود که در جلسات رسمی هیات هماهنگی و گروه رایزنی نوید از توافق های به دست آمده بین نیروهای متفاوت اوپوزیسیون شرکت کننده در پاریس و به خصوص در رابطه با سازمان های قومی میدادند. متأسفانه همانطور که مشاهده شد، در همایش پاریس نه تنها هیچ توافق جدید و ملموسی به دست نرسید، بلکه مشکلات سابق به اشکال دیگر و شاید بدتر از سابق آشکار بودند.

ولیکن بدترین، غیر اخلاقی ترین و توهین آمیز ترین عمل کرد همایش پاریس در رابطه با "انتصابات" (و نه انتخابات) شورای هماهنگی پاریس بود که به طریق "لیستی" (و نه فردی و بر اساس شایسته سالاری) و بدون هیچ گونه معرفی شخصی از طرف کاندیداها انجام گرفت.

دلیل این انتخابات غیر دموکراتیک در پاریس نمیتواند عدم داشتن زمان کافی برای برنامه ریزی و یا نا آگاهی مسولین اصلی تدارکات آن، یعنی شورای هماهنگی نشست لندن بوده باشد. شورای هماهنگی نشست لندن یک سال تمام فرصت داشت که در رابطه با این امر مهم اقدام کند. نا آگاهی شورا نیز دلیل موجهی نیست، زیرا تعدادی از فعالین نشست لندن و از جمله دکتر ایمان فروتن و دکتر تقی آل رضا به طور مرتب، مستند و غیر قابل انکار در طول این یک سال سوال های زیر را در جلسات شورای هماهنگی و گروه های کاری نشست لندن ارائه میکردند:

- 1 اهداف دقیق از همایش پاریس چیست؟
- 2 مقیاس های موفقیت در همایش پاریس چیست؟
- 3 دستور جلسه دقیق همایش پاریس چیست؟
- 4 پاسخ همایش پاریس به طرح های مشخص تشکیلاتی که سال قبل در لندن ارائه شده بود (از جمله کنگره ملی، پارلمان در تبعید، مجلس شورای همبستگی) چیست؟
- 5 آیا شرکت کنندگان در همایش پاریس با نمایندگی فردی یا سازمانی شرکت خواهند کرد؟
- 6 اگر نمایندگی سازمانی است، ملاک به رسمیت شناختن یک سازمان و دعوت از سازمان ها چیست؟
- 7 در صورت لزوم به رای گیری و انتخابات در همایش پاریس، بهترین و عادلانه ترین پروسه ممکن انتخابات چیست؟ برای مثال در صورت حضور منفردین و همچنین نمایندگان سازمان ها در پاریس، نحوه رای دادن منفردین و سازمان ها به چه صورت خواهد بود؟

همانطور که ملاحظه میفرمائید این موارد بسیار مهم نه تنها بارها و بارها تذکر داده شده بود بلکه طرح های دقیقی در این رابطه از طرف بعضی از فعالین نشست لندن و از جمله جنبش ایران فردا ارائه شده بود.

بنابراین با توجه به موارد بالا و اتفاقات گیج کننده ای که در حین انتخابات رخ داد، واضح است که تنها توجیه برای پروسه غیر دموکراتیک انتخابات پاریس و لیست "منتصبین" آن، عملکرد عمدی و از قبل تنظیم شده بعضی از دست اندر کاران این همایش بود.

به نظر جنبش ایران فردا شورای هماهنگی پاریس، با وجود عضویت بعضی افراد صادق و لایق در آن شورا، به دلایل زیر مردود بوده و مشروعیت ندارد:

- 1 به رای نگذاشتن سند سیاسی همایش در مجمع عمومی همایش پاریس.
- 2 تصمیم به بیرون آوردن واژه های "قوم" و "اقوام" از درون سند هویت (بنا به اعتراض سازمان های قومی)، با وجود اینکه این سند هویت با اکثریت نزدیک به اتفاق رای دهندگان در مجمع عمومی همایش به تصویب رسیده بود.
- 3 پروسه غیر دموکراتیک انتخابات لیستی بدون معرفی، شناخت کافی و سوال و جواب از کاندیداها
- 4 عدم رعایت بعضی از مواد مورد توافق پروسه انتخابات. برای مثال در صفحه 10 جزوه همایش پاریس آمده است که "هیات هماهنگی از میان اعضای نامزد حاضر در همایش انتخاب میشوند". پس چه طور شد که نام یکی از فعالین سیاسی درون کشور در لیست منتخبین شورای هماهنگی در آمد؟

به دلیل اینکه بسیاری از شما شرکت کنندگان همایش پاریس که از نزدیک شاهد این جریانها بودید، نظرات و انتقادات خود را در این رابطه به صورت خصوصی، عمومی، شفاهی و کتبی منعکس کرده اید، و هم چنین به دلیل خطیر بودن اوضاع کنونی ایران، جنبش ایران فردا در این مقطع زمانی در مصلحت مبارزات مردمی با جمهوری اسلامی نمیبیند که بیش از به نقد در این مورد بپردازد.

همایش پاریس این پوتنسیال را داشت که بتواند نقطه عطفی در مبارزات اویورسیون ایرانیان برون مرزی باشد. تعداد قابل توجهی از ایرانیان وطن دوست با فداکاری و تقبل زحمات و مخارج زیاد و فقط به امید همبستگی به این همایش آمدند. ولی افسوس که به دلیل عدم عمل کرد سیستماتیک، عدم برنامه ریزی و مدیریت صحیح، عدم شفافیت کامل و اتکا به "روابط و نه ضوابط"، این همایش نیز همانند بسیاری دیگر از نشست ها و همایش ها با عدم موفقیت مواجه شد.

جنبش ایران فردا معتقد به این است که برای رسیدن به هدف خطیری چون برکناری مطلق جمهوری اسلامی و استقرار دموکراسی و حقوق بشر در ایران، راهی پر از فراز و نشیب در پیش داشته و خواهیم داشت. از نظر ما همایش پاریس یکی از این نشیب ها به حساب میاید ولی به هیچ وجه باعث تزلزل اراده ما برای رسیدن به این هدف نهایی و مقدس نخواهد شد.

ناگفته نماند که تجربه تلخ ماه های گذشته نکات مثبتی را نیز در بر داشت که مهمترین آن ها آشنایی و همکاری جنبش ایران فردا با تعدادی از صادق ترین، فعال ترین و وطن دوست ترین ایرانیان بود. ولی در نهایت با وجود اینکه تعدادی افراد شایسته و لایق در شورای هماهنگی پاریس حضور دارند، دلیل اصلی استعفای دکتر آل رضا و کناره گیری جنبش ایران فردا از این شورا به این دلیل است که به نظر ما عضویت در این شورا توهینی است بزرگ به دیگر کاندیدا های لایق و شایسته حاضر در همایش پاریس که به طریق غیر دموکراتیک حذف شدند. همچنین به نظر ما عضویت در این شورا پشت کردن به اصول زیر بنایی جنبش ایران فردا در رابطه با دموکراسی و شفافیت کامل میباشد.

در پایان، جنبش ایران فردا همانند همیشه، آمادگی خود را برای همکاری با تمام افراد و گروه هایی که با صداقت و همسو با اهداف و اصول زیر بنایی این جنبش برای آزادی ایران و ایرانی فعالیت میکنند اعلام مینماید.

پاینده ایران

هیات امنای جنبش ایران فردا

دکتر تقی ال رضا
دکتر ایمان فروتن
مهندس فرشید آزاد
مهندس داریوش ریاحی
دکتر مسعود گیوی